

# Llença't



LLENÇA'T NÚM. 4 - DESEMBRE 2007 - FULL VOCACIONAL DEL SEMINARI CONCILIAR DE BARCELONA

**Beatificació d'en Josep Casas Ros, seminarista i 497 màrtirs del s. XX a Espanya. Roma, 28-10-2007**

## Sereu els meus testimonis

D'entre els màrtirs beatificats recentment a Roma, us presentem en Josep Casas Ros, un seminarista de 20 anys que no va dubtar a lliurar la seva vida per amor a Déu i als germans, fidel a la seva vocació. S'estava preparant per ser prevere, per ser sacerdot del Crist. Como tots els seus companys, s'alimentava de l'eucaristia i era devot de la Mare de Déu, a qui es va consagrar. Va confessar amb coratge la seva condició de cristià. Amatent a reconfortar i mantenir serens els seus companys de presó, va refusar qualsevol proposta d'alliberament en detriment de la seva identitat cristiana. No va perdre la pau ni la serenor i va morir proclamant Crist com a únic Senyor.

"Màrtirs, són aquells que el seu aliment és complir la voluntat del Pare; els que es deixen dur per l'Esperit; els que no anteposen res davant del Regne de Déu; els que estimen els altres fins a vessar la sang per ells; els que estan disposats a donar-ho tot sense exigir res a canvi; els que - en poques paraules - viuen estimant i moren perdonant." *Joan Pau II, Beatificació màrtirs, 11-03-01.*

Per què no pots fer realitat aquest somni de tot ésser humà? Aspirar a viure "a tope", ser lliure, sentir-te estimat i saber que estàs al servei de la millor causa que hi ha: treballar per la pau i l'amor entre els homes que només Déu pot donar?

***I tu?***

És la crida que va viure en Josep Casas Ros i a la que va respondre fins a lliurar la vida, per amor a Déu i als germans.

***x q jo?***

L'Església necessita homes així per a ser sacerdots, homes configurats al Crist per a l'edificació del poble de Déu.

***x q no jo?***

*Per què no pots viure també tu aquesta crida a deixar-ho tot per Déu i per servir als germans, que et farà lliure del món i t'omplirà de pau?*

X ANUNCIAR

# L'evangeli: Jesús i Zaqueu

(Lc 19, 1-10)

Jesús va entrar a Jericó i travessava la ciutat. Hi havia un home que es deia Zaqueu, cap de publicans. Era un home ric. Zaqueu buscava de veure qui era Jesús, però la gentada li ho impedia, perquè era petit d'estatura. Llavors s'avançà corrent i es va enfil·lar dalt d'un sicòmor per poder veure Jesús, que havia de passar per allí. Quan Jesús va arribar en aquell indret, alçà els ulls i li digué: - **Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'haig d'hostatjar a casa teva.** Ell baixà de pressa i el va acollir amb alegria. **Tots** els qui ho van veure **murmuraven** contra Jesús i deien: Ha anat a allotjar-se a casa d'un pecador! Però Zaqueu, **dret davant el Senyor**, li digué: Senyor, dono als pobres la meitat dels meus béns, i als qui he exigit més diners del compte, els en restitueixo quatre vegades més. Jesús li digué: Avui ha entrat la salvació en aquesta casa; perquè també aquest és fill d'Abraham. El Fill de l'home ha vingut a buscar i salvar allò que s'havia perdut.

**MEDITEM**

**JESÚS** entra a Jericó, camí de Jerusalem, entre multituds que l'estan esperant atrets per la seva fama. Desperta comentaris, inquietuds, curiositat;

TU, QUI ESTÀS  
ESPERANT?



**ZAQUEU:** Un publicà, cap de recaptadors d'impostos, expoliador del poble:

TU, QUÈ ESTÀS  
DISPOSAT A DEIXAR  
PER CONSTRUIR DE  
NOU?

**CLAUS**

**Avui, Zaqueu :** és cridat pel seu nom. Quan és Jesús que em diu: Pere, Joan, Mateu, Andreu...? Em crida per agafar-me tot, exigeix una resposta sencera, totalitzadora.

**Baixà de pressa:** cal la immediatesa de la resposta, perquè em crida la Veritat en majúscules, el Camí de l'amor per als altres, la Vida plena, és Jesús.

**Tots murmuraven:** malgrat l'oposició dels altres, quan Jesús crida, el seu "eco" fa un ressò tan gran que les murmuracions queden arraconades.

**Dret davant del Senyor:** sóc aquí Senyor!! Dir-li sí al Senyor no és només un moviment de cap amb un somriure; dir-li sí al Senyor és regalar-li la meua vida, posar les meves limitacions en les mans de l'eternitat, els meus defectes als peus de la perfecció perquè vagi fent, amb tot el que em constitueix, un instrument seu al servei de l'amor per a la humanitat.

**Salvar allò que s'havia perdut:** el Senyor em rescata per dur-me a una vida plena al servei dels altres.

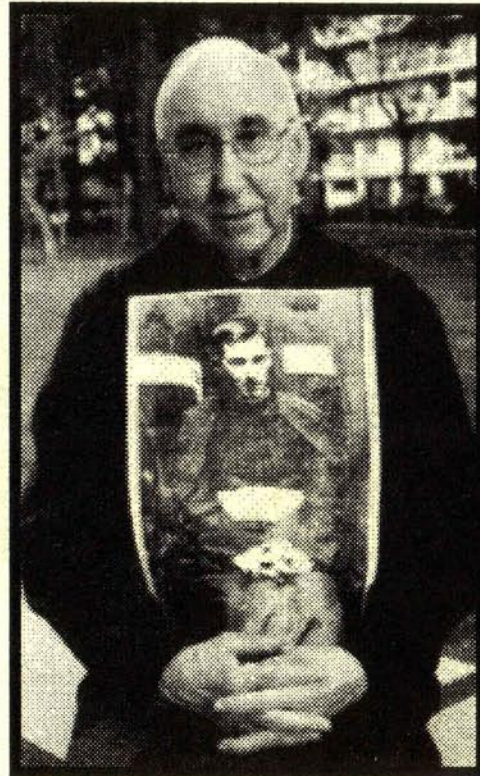
*Entrevistem Mn. Xavier, germà del beat Josep Casas Ros*

## MOSSENS EN ACCIÓ

**Expliqui'ns una miqueta com va ser el martiri del seu germà Josep**  
 Jo tenia 7 anys, i un diumenge, 27 de setembre, apareixen uns cotxes al poble, creen confusió, havien cremat l'església del poble. S'apropen dos del comitè, jo estava jugant per allà, els criden i mirant-los les mans si eren fines o aspres, van endur-se el meu germà i el meu cosí. La mare, amb por a les armes, s'envalentí i va anar a parlar amb els del comitè. Quan va tornar a casa, jo recordo, i no ho oblidaré, el plor de la meva mare. A Moja, al mig de la plaça, els van matar i la notícia ens arribà el dimarts mentre recollíem el raïm, a la tarda. Disgust, tristesa, dolor dels pares. Mai no recordo una paraula de venjança ni de rancúnia, i sí moltes preguntes sobre el perquè ho han fet.

**Una experiència ben profunda que el devia marcar moltíssim, oi?**

El 1939, als 10 anys, volia entrar al Seminari. Al començament m'enyorava molt dels meus pares, i la meva mare em deia que si patia era perquè volia. Vaig ser ordenat de prevere el 5 de desembre de 1954. Sempre he tingut la intuïció que la sang dels màrtirs és llavor de cristians. Jo, llavors, no me n'adonava. Ara demano al meu germà ajuda per saber donar la vida, dia a dia.



**I ho tornaria a repetir?**

Jo he gaudit molt com a capellà. Els moments difícils per mi no compten, compta el regal de Déu, el missatge de Jesús, un missatge d'alegria i de joia sense oblidar la creu. Un missatge que t'omple, i que vols comunicar. Hem de ser instruments dòcils, oberts al Senyor. Cal escoltar el Senyor. Deixar-se agafar pel Senyor, amb la pregària i els sagraments. La pregària no tanca, obre a Déu, i qui s'obre a Déu s'obre als germans.

**Uf, però això és molt complicat, no?**

Val la pena ser capellà, perquè ple del Senyor que ens ha revelat Jesucrist, hem de ser capaços de portar estimació, joia i alegria al nostre món. I més encara en el nostre món on hi ha tanta tristor i tant de dolor. Així ho va fer el meu germà, i jo voldria fer el mateix.

X PENSAR (El còmic)



X APUNTAR

**Seminari Menor Obert** x nois entre 12 i 18 anys. x descobrir què s'ha de fer per ser mossèn i per seguir Jesús, en una trobada amb altres nois en un clima fraternal i alegre.

Tel. 648181505 o [semenor@seminaribarcelona.net](mailto:semenor@seminaribarcelona.net)

**Espai Vocacional** x majors de 18 anys que cerquen discernir la vocació a ser capellà. Tel. 934541600 o [seminari@seminaribarcelona.net](mailto:seminari@seminaribarcelona.net)

x + informació del Seminari Conciliar de Barcelona:

[www.seminaribarcelona.net](http://www.seminaribarcelona.net)